

Zaterdag
17 juli
2021

KAMPNIEUWS

De krant voor en door jou

JJ en Jasmijn

De redactie

Wie zijn die rare mensen?

JJ:

JJ, wie kent hem niet? Hij loopt al jaren met St. Jorisgroep mee. Begonnen als bever en geeft nu ruim 15 jaar later leiding bij diezelfde groep. Maar buiten scouting maakt JJ graag muziek met zijn gitaartje en volgt hij iets té fanatiek de Formule 1. Het is zijn doel om zich te scholen tot verpleegkundige.

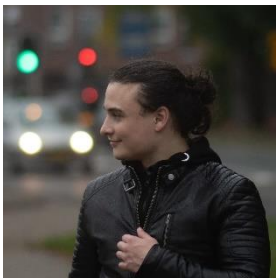
JJ heeft in ieder geval heel veel zin om voor jullie allemaal de Kampkrant te schrijven, bewerken en te publiceren.

Jasmijn:

Jasmijn, ook al lang actief binnen scouting St. Joris, maar niet zo lang als JJ. Van kabouter, naar gids, naar RSA, naar rover en inmiddels ook beverleiding.

Buiten scouting werkt ze met kinderen met dyslexie, dus spellingfouten in de kampkrant worden niet getolereerd. Ze is niet te beroerd om even een lesje spelling te geven, mocht dat nodig zijn. Verder wenst ze jullie allemaal veel plezier met het lezen van deze krant. Mochten jullie vragen hebben, laat het dan vooral weten. En schroom niet om jullie inspiratie op de vrij loop te laten gaan en leuke stukjes in te dienen bij de kampkrant.

Fijne week namens ons allebei!

Dit is JJ

Dit is Jasmijn

Spreek van de dag

Met confetti in je reet

is het feest

bij elke scheet!

25

°C | °F

Neerslagkans: 20%
Luchtvochtigheid: 71%
Wind: 19 km/h

We beginnen de dag met 18°C en zon. Later op de dag loopt de temperatuur op tot 25°C. Vergeet je niet in te smeren!

Staat jouw stukje morgen ook in de kampkrant?

Bij de blokhut staan drie laptops waarop je een stukje kunt typen voor in de kampkrant. Dit kan over van alles gaan;

- Wat je hebt gedaan die dag
- Leuke tips of weetjes
- Grappige anekdotes of gebeurtenissen
- Iets totaal random

Martijn Arendsen

Zo een zaterdag

De eerste wet van Newton luidt dat een object in rust, in rust zou blijven. De eerste wet van Arendsen luidt dat de hoeveelheid rust op een zomerkamp omgekeerd evenredig is aan de afstand van het kampterrein tot aan treinstation Ermelo. In tegenstrijdigheid met deze natuurwet begon de stress vanochtend al, met zestien keer een rondje door de kamer om te kijken of echt alles was ingepakt. Maar om half elf klonk het signaal dat we gingen vertrekken, dus stapte ik maar in de auto met mijn bos gladiolen en de welverdiende medaille. De rit naar het kampterrein was een interessante, al is spannend misschien een beter woord. Het in verhouding schattige speelgoedautootje waarin ik mij bevond reed tussen twee grote bussen met aanhangwagens. Deze bussen moesten niet heel toevallig ook op het kampterrein zijn, om een onheilige hoeveelheid aan benodigdheden daar vrij letterlijk te dumpen. Wie Scouting kent van overleven en zelfredzaamheid, kan beter geen kennis maken met de huidige verzameling gelakte nagels en telefoonverslavingen. Vanaf het middaguur tot aan het avondeten vulde het programma voor ons zich met drukte, overleg, coördinatie, tillen, sjouwen, duwen, bouwen en op de halve uren huilen. Het meest leuke vermaak in deze periode was toen een paar tassen van Verkenners op onverklaarbare wijze in de boom eindigden, heel gek hoe dat soms gebeurt. Ook werd de vlaggenmast op hoge hoogte versierd met enkele blousen van diezelfde Verkenners. Eén speltakleiding was daarvan niet gediend en eiste dat de blousen werden neergehaald. Toen dat gebeurde zag de leiding in kwestie dat één van de blousen behoorde tot een familielid en orderde zonder twijfel het desbetreffende kledingstuk weer terug naar boven. Een bijzondere manier van omgaan met naasten, maar wel begrijpelijk als je beiden leert kennen. En dat leren kennen, dat gaat de komende week wel goed komen.

De eerste wet van Newton luidt dat een object in rust, in rust zou blijven. De eerste wet van Arendsen luidt dat de hoeveelheid rust op een zomerkamp omgekeerd evenredig is aan de afstand van het kampterrein tot aan treinstation Ermelo. In tegenstrijdigheid met deze natuurwet begon de stress vanochtend al, met zestien keer een rondje door de kamer om te kijken of echt alles was ingepakt. Maar om half elf klonk het signaal dat we gingen vertrekken, dus stapte ik maar in de auto met mijn bos gladiolen en de welverdiende medaille. De rit naar het kampterrein was een interessante, al is spannend misschien een beter woord. Het in verhouding schattige speelgoedautootje waarin ik mij bevond reed tussen twee grote bussen met aanhangwagens. Deze bussen moesten niet heel toevallig ook op het kampterrein zijn, om een onheilige hoeveelheid aan benodigdheden daar vrij letterlijk te dumpen. Wie Scouting kent van overleven en zelfredzaamheid, kan beter geen kennis maken met de huidige verzameling gelakte nagels en telefoonverslavingen. Vanaf het middaguur tot aan het avondeten vulde het programma voor ons zich met drukte, overleg, coördinatie, tillen, sjouwen, duwen, bouwen en op de halve uren huilen. Het meest leuke vermaak in deze periode was toen een paar tassen van Verkenners op onverklaarbare wijze in de boom eindigden, heel gek hoe dat soms gebeurt. Ook werd de vlaggenmast op hoge hoogte versierd met enkele blousen van diezelfde Verkenners. Eén speltakleiding was daarvan niet gediend en eiste dat de blousen werden neergehaald. Toen dat gebeurde zag de leiding in kwestie dat één van de blousen behoorde tot een familielid en orderde zonder twijfel het desbetreffende kledingstuk weer terug naar boven. Een bijzondere manier van omgaan met naasten, maar wel begrijpelijk als je beiden leert kennen. En dat leren kennen, dat gaat de komende week wel goed komen.

	6					4		
	5			1		3		
		4	6	3				2
	3	9					5	6
		8		5			4	9
5			7	6				
9					2			
		3		9			7	5
4	8			7	5			

Leiding van de dag

Niels Huiskes

Voor deze editie van de Kampkrant kiest de redactie elke dag een leiding uit die een oppeppertje verdient. Vandaag hebben wij Niels uitgekozen.

Niels is een harde werker. Dat heeft hij de afgelopen dagen weer laten zien met zijn bijdrage. Allereerst heeft hij geregeld dat we met een grote aanhanger naar het kampterrein kunnen rijden. Erg belangrijk, want zonder aanhanger geen spulletjes, en zonder spulletjes geen kamp. Hij heeft daarmee zeker zijn steentje bijgedragen om deze kamp draaiende te krijgen.

Daarmee is nog niet alles gezegd. Hij heeft vandaag namelijk wel twee keer op en neer gereden met een aanhangwagen om alle spullen op het terrein te brengen. En ondanks alle idioten op de weg, en het laten zien van een ruim vocabulaire op het gebied van vloeken, is hij gelukkig helemaal heel aangekomen.

Eenmaal aangekomen op het kampterrein willen alle overige leiding natuurlijk zo min mogelijk moeite doen om de spullen te krijgen waar ze horen. Aan Niels dus de taak om achteruit in te parkeren tussen alle bomen, boomstronken en in de weg staande mensen. Maar zo vaardig als Niels is, heeft hij de af te leggen afstand weten te beperken tot 1,5 meter. En toch is iemand (lees Bram) nog in staat om het uitladen te vermoeilijken. Gelukkig laat Niels zich niet uit het veld slaan en is alles goed op zijn plek terecht gekomen.

Super gedaan Niels! Nu mag je fijn gaan rusten. Of, o nee. Toch niet. Succes morgen en de rest van het kamp met 20!!! welpen.

